

LATVAS

No. 33. Metai V

Rugp. (Aug.) 15, 1925

RSR valst.
respubliknē
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

Bernaicių Kolegijos Remėjų Fondas

MARIJONŲ Kongregacija rūpinasi įkurti Amerikoje Kolegiją bernaiciams. Tam tikslui sudaromas fondas., Visi kurie įneša į Kolegijos Fondą, kad ir mažiausią auką, vadinasi Kolegijos Remėjais.

2. Be to, remėjai nuolatinieji, amžinieji ir garbės — gauna *veltui savaitinį laikraštį "Lai-va,"* o jiems mirus, už kiekvieno sielą laikomos *dvejos šv. Mišios*.

3. Pagaliaus garbės remėjai be minėtų privilegijų, skiriamų nuolatiniais ir amžiniems remėjams, gauna garbės pažymėjimą.

Kokių Remėjų Esama?

1. Kolegijos Remėjai gali būti vienkartiniai, nuolatiniai, amžinieji ir garbės.

2. *Vienkartiniais* remėjais skaitosi tie asmenys, kurie teikia vieną kartą kokią nedidelę auką Kolegijos naudai, *nuolatiniais* — kurie kasmet įneša auką \$3 į metus; *amžiniais* — kurie atkoja Kolegijai \$50.00 iš karto arba dalimis per trumpą laiką; *garbės remėjais* — kurie įneša iš karto \$100 arba daug pasidarbuoja Kolegijos naudai, tai yra, suranda arba 10 garbės remėjų, arba 20 amžinųjų remėjų, arba 50 nuolatinųjų remėjų.

Ką Remėjai Gauna?

1. Visi Kolegijos remėjai, kad ir mažiausią auką davusieji, gauna šitokią dovaną: už visus laikomos metuose dvejos šv. Mišios: Sekminių dienoje ir Šv. Panelės Nekalto Prasidėjimo šventėje (gruodžio 8 d.).

Kaip Prisidėti prie Remėjų?

1. Prie Kolegijos Remėjų galima prisidėti tveriant vietoje kokį remėjų burelį arba skyrių, ar tiesiog įsirašant į remėjų skaičių per Centrą.

2. Įsirašyti reikia šitaip: Išpirkti "money orderį," parašyti trumpą laiškėlį, pranešant, kad tie pinigai skiriami Kolegijos Fondan, kas juos suaukojo ir kur tie aukotojai gyvena, tai yra, reikia pridėti savo ir jų adresus.

Visa tai įdėti į voką, užlipinti ir pasiųsti šiuo adresu:

REV. V. KULIKAUSKAS, (Remėjų Centras),
2334 SO. OAKLEY AVENUE,
CHICAGO, ILLINOIS

Laivas

No. 33 Savaitinis Lietuvių Rymo Kat. Laikraštis 1925 m.

Džiaugsmo Diena.

Šiomet rugpiučio 15 diena yra mums lietuviams katalikams ypatingo džiaugsmo diena.

Šiandien mes su visa Katalikų Bažnyčia džiaugiamės dėl mūsų ir Dievo Motinos garbės, dėl Jos išaukštinimo danguje, dėl Jos Dangun Ėmimo šventės.

Bet be bendro džiaugsmo mes, Amerikos lietuviai katalikai, turime šiemet dar kitos priežasties džiaugtis.

Šiandien Šv. Kazimiero Seserų Vienuolyne Chicagoje apie 40 jaunų mergaičių Marijos pavyzdžiu pasišvenčia Dievui, stodamos į naujokiją ar darydamos pirmuosius apžadus.

Šiandien netoli Pittsburgo, Pa. įvyksta naujos dvasios tvirtovės — Šv. Pranciškaus Seserų vienuolyno pašventinimas ir ten pat gražus mergaičių būrelis priima vienuolių rubą.

Šandien galop netoli Chicagos Marijonų naujokyne (Marian Hills, Ill.) būrelis jaunikaičių ir-gi užsirašo į Kristaus kareivių eiles, stodami į Marijonų Kongregaciją.

Argi neturi kiekvieno gero kataliko širdis suvirpėti iš džiaugsmo, matant, kaip auga mūsų jėgos?

* * *

Ligšiol mes teturėjome vieną tik mergaičių vienuoliją, Šv. Kazimiero Seserų ir vieną vyrų Marijonų kongregaciją. O šiandien jau turime 3 mergaičių, o 2 vyrų vienuolijas. Be Šv. Kazimiero vienuolijos, įsisteigė Šv. Pranciškaus ir Jėzaus Nukryžiovoto seserys. Be Marijonų Kongregacijos, dar įsikūrė šiais metais ir Jėzaus Meilės Vienuolija Westville, Ill. Taigi šiandien turime jau 5-kis žydinius, kur auklėjami tikroje Kristaus dvasioje mūsų broliai ir seserys, kad paskui galėtų šviesti mums savo pavyzdžiu ir vadovauti mūsų darbams, ypač švietimo ir labdarybės dirvoje.

Nieko mums taip netruksta, kaip tikrai pasišventusių žmonių, kurie visko išsžadėję eitų dirbti sunkų švietimo darbą. Ir štai mūsų visa viltis — tai tos vienuolijos, iš kurių tikimės sulaukti tinkamų darbininkų.

Džiaugdamiesi dėl augančių mūsų jėgų vienuolijose, drauge neturime pamiršti savo pareigos jas remti. Remti ne tik materialiai, teikiant savo aukų, bet remti ir moraliai, keliant vienuolijų vardą ir raginant geros valios jaunuolius-es stoti į tas įstaigas, pasišvęsti išimtinai Dievo garbei ir artimo naudai.

DANGUN ĖMIMO ŠVENTĖ.

L e k c i j a .

EKKL. 24, 11-20.

JUOSE visuose aš ieškojau atilsio ir pailikau Viešpaties tėvainystėje. Tuomet visų Sutvėtojas davė įsakymą ir man kalbėjo, ir kursai mane sutvėrė davė man ilsėtis mano padangtėje ir man tarė: Gyvenk Jokube ir turėk tėvainystę Izraelyje, išleisk šaknų mano išrinktuosiuose.

Aš sutvėrta nuo pat pradžių ir pirm amžių ir nepaliausiu buvus busimais amžiais; aš tarnau juos akyvaizdoje šventoje buveinėje.

Taip aš esu sustiprinta Siene; tolygiai aš radau šventame mieste ir taip mano viešpatavimas buvo Jeruzalėje. Aš išsisknijau garbingoje tautoje ir jos tėvainystėje, mano Dievo, mano dalyje; mano buveinė šventųjų daugybėje.

Aš išaugau kaip Kedras ant Libano ir kaip kyparisas ant Siono kalno. Aš išaugau kaip palmė Kadese ir kaip ržžių kelmas Jerike, kaip dailus alyvų medis laukuose, ir išaugau kaip klevas prie vandens pakelvie. Kaip kinamonas ir kvepis balsimas aš daviau kvapo; kaip rinktinė myra daviau skanaus kvapo.

E v a n g e l i j a .

LUK. 10, 38-42.

ANUO metu Jėzus įėjo į vieną sodžių. Tenai viena moteriškė, vardu Morta, priėmė jį į savo namus. Ji turėjo seserį vardu Mariją, kuri atsisėdo prie Viešpaties kojų ir klausėsi jo žodžių. Morta turėjo daug visokio darbo su patarnavimu. Ji sustojo ir tarė: Viešpatie, tau nerupi, kad mano sesuo palieka tarnauti mane vieną? Sakyk jai, kad ji man padėtų. Viešpats atsakydamas jai tarė: Morta, Morta, rupiniesi ir esi nerami dėl daugelio dalykų. Reikia gi tik vieno. Marija išsirinko geriausiąją dalį kuri nebus iš jos atimta.

XI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

I KOR. 15, 1-10.

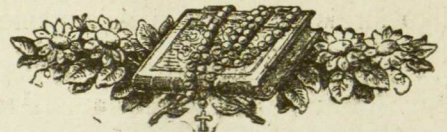
BROLIAI, aš primenu jums evangeliją, kurią jums skelbiau kurią jūs ir priėmėte, kuriuje ir stovite, kuria ir busite išganyti, jei ją laikote taip, kaip jums skelbiau nebent jūs butumėte veltui itikėję. Nes aš jums padaviau višupirma, ko ir ėmiau, kad Kristus numirė už mūsų nuodėmes, kaip sako Raštai; kad buvo palaidotas ir kad prisikėlė trečią dieną, kaip sako Raštai; kad pasirodė Kėfui ir po to vienuolikai. Paskiau jis pasirodė daugiau kaip penkiems šimtams brolių vienu kartu, kuriu daugelis tebėra gyvi iki dabar, kaip kurie gi užmigo. Paskiau jis pasirodė Jokubui, paskui visiems apaštalams. Višupaskiausia jis pasirodė man, lyg nelaiku gimusiam. Nes aš esu mažiausias tarp apaštalų, kurs neesu vertas vadintis apaštalu, nes aš esu persekiojes Dievo bažnyčia. Bet Dievo malne aš esu tai, kas esu, ir jo malnė nebuvo manysie bergždžia. Aš dirbau daugiau už juos visus; tačiau ne aš, bet su manim esanti Dievo malnė.

E v a n g e l i j a

ŠV. MORK. 7, 31-37

ANUO metu Jėzus vėl palikęs Tyro ribas, per Sidoną atėjo pas Galiliejos jurą, eidamas Dekapolio krašto viduriu. Ten atvedė pas jį kurčią nebylį ir prašė jį padėti ant jo ranką. Paėmęs jį šalin nuo minios, jis įdėjo savo pirštus į jo ausis, prisilietė su savo seilėmis jo liežuvio, pažvelgė į dangų, atsiduso ir jam tarė: Effetta, tai yra, atsiverk. Jo ausys tuojau atsivėrė, jo liežuvio ryšys atsirišo, ir jis kalbėjo, kaip reikia. Tuomet jis jiems liepė niekam apie tai nesakyti. Juo gi labiau jis jiems liepdavo, juo labiau jie skelbė, ir juo labiau stebėjosi, sakydami: Jis visa gerai padarė; jis daro, kad kurtiniai girdėtų ir kad nebyliai kalbėtų.

Dangun Ėmimo Šventė.

Vasarai baigiantis ukininkas renka savo prakaito ir darbo vaisius. Tai yra piutes laikas.

Bažnyčia tuo laiku skiria švenč. Marijos Panos Dangun Ėmimo šventę, kuri švenčiama rugpiučio 15 dieną.

Šita šventė yra lyg tos vasaros piutes atvaizdas. Dangun Ėmimas yra Marijos gyvenimo, pilno pasišventimo ir darbo, vainikas, jo vaisius. Ką Ji per visą savo gyvenimą sėjo, tai šiančien, Dangun Įmama, piuna.

Mums katalikams, kurie švenč. Mariją gerbiame ir mylime, yra labai naujinga įsigilinti į Jos Dangun Ėmimo paslaptį.

Ypač trys mintys reikėtų mums gerai įsidėti į savo širdį.

1. Tikėjimo tiesa.

Švenč. Panos Marijos Dangun Ėmimas yra visų pirmiausia tikėjimo tiesa. — Prasizengus pirmam žmogus Dievas tarė: "Savo veido prakaitu tu valgysi duoną iki nesugrįši į žemę, iš kurios esi paimtas, kadangi **tu esi dulkės ir vėl dulkėmis pavirsi.**" (Pradž. 3, 19). Nuo tos valandos kiekvienas Adomo vaikas yra mirties įstatymui paduotas. Gal kas buti ir švenčiausias, atėjus skirtai valandai, jis miršta ir jo kunas eina į žemę ir virsta dulkėmis.

Iš to visatino įstatymo buvo išskirta vien tik Marija, Dievo Motina. Ji, kaip Adomo duktė, ir gi butų turėjusi patirti mirties bausmę. Bet Jai,

atsižvelgiant į Jos Dievo Motinystę, buvo padaryta išimtis. Marija dėl savo aukšto paskyrimo buti Dievo Motina buvo apsaugota nuo gimtosios nuodėmės. Mirtis yra tos nuodėmės tiesioginė pasekmė. Marijai nesant sutęptai nuodėme, nei mirtis Jos neturėjo liesti.

Tiesa, Marija buvo mirusi, bet toji mirtis nepavertė Jos kuną dulkėmis, mirties puvimas nepalietė Jos nekaltiausio kuno. Toji mirtis buvo tik taip sakant pereinamasis punktas į garbingesnį stovį.

Bažnyčia mus mokina, kad Marijai mirus trečią dieną Jos siela vėl buvo susijungusi su kunu, kuris įgijo garbingojo, kilusio iš numirusių, kuno ypatybių, ir didelėje garbėje tapo paimta į dangaus laimę.

Kuo gi remiasi Bažnyčia, skelbdama Marijos Dangun Ėmimo tiesą? Šventasis Raštas, rodos, nieko nemini apie Marijos Dangun Ėmimą? Tai iš kur Bažnyčia sema šitą tiesą?

Be Šventojo Rašto turime dar kitą Dievo Apreiškimo šaltinį — šv. Perdavimą, kuriame ištikimiausiu budu saugojamos ir paduodamos mums tikėti Dievo apreikštos tiesos netilpusios šv. Rašte.

Šv. Perdavimo reiškėjas yra pirmoje eilėje šv. Tėvai, pirmaisiais krikščionybės amžiais gyvenantieji ir pasižymėjusieji savo mokslu ir šventumu.

Štai šv. tėvai apie švenč. Panos

Marijos Dangun Ēmimą kalba, kaipo apie tiesą Bažnyčios nuo seniausių laikų tikimą ir išpažinamą. Dangun Ēmimo tinkamumą jie stengiasi įrodyti iškalbingiausiu būdu. Paklauskime, ką sako šv. Jonas Damaskietis, gyvenęs VIII šimtmečiuje, surankiojęs visus kitų šv. tėvų raštus. “Šiandien — sako —

šv. Perdavimo reiškėja yra toliau ir Bažnyčios liturgija (viešosios maldos, apeigos). Bažnyčia savo malda reiškia tikėjimą. Ką gi ten randame apie P. Marijos Dangun Ēmimą? — Ne tik vakarų bet ir rytų liturgijose randame gražiausių giesmių ir maldų Dangun Paimtos Marijos garbei. Liturgijos

Marija Nekaltai Pradėtoji Panelė, kuri jokiais žemiškais jausmais nebuvo sutepta, bet vien dangiškomis mintimis penėta, ne į žemę sugrižo, bet, pati budama gyvasis dangus, paimta yra į dangaus buveinę. Ir kaip gi galėjo mirtis paliesti tą, iš kurios tikroji gyvybė visiems ištekėjo.” (Orat. 2 de Dormitione B. M. V.).

knygos, net iš seniausių laikų, turi tam tikrų maldų Dangun Ēmimo šventei.

Pagaliaus šv. Perdavimo reiškėjais reikia paskaityti ir 200 vyskupų iš įvairių kraštų, kurie, suvažiavę 1870-1871 metais Ryman į Vatikano Santarybą, įteikė Santarybai raštą, prašydami Dangun Ēmimo tiesą paskelbti dogmatu.

Ir Vatikano Santaryba butų tai padariusi, nes Marijos Dangun Ėmimo tiesa yra visos Bažnyčios įsitikinimas. Tačiau politinės riaušės kilusios Ryme neleido Santarybai tęsti savo darbų ir Santaryba turėjo išsiskirstyti.

Šiandien, nors Marijos Dangun Ėmimas ir nėra dar iškilmingu budu paskelbtas tikėjimo dogmatu, tačiau tai yra tiesa, Bažnyčios nuolat nuo seniausių amžių tikima ir skelbiama. Joks katalikas negali abejoti apie jos tikrumą.

2. Garbės vainikas.

Trumpai pasakyta: "Marija paimta į dangų!" Bet kaip daug tie žodžiai reiškia!

Jie reiškia neapsakomą Marijos garbę, šlovę, laimę. Jie reiškia, kad Marija pasiekė jau savo tikslą — Dievą, kad Ji tapo išaukštinta ant visų sutvėrimų ir amžina garbe apvainikuota.

Jei tiesa yra, kad jokia akis neregėjo, jokia ausis negirdėjo, jokia širdis nenujautė tos laimės ir garbės, kurios Dievas teikia visiems savo išrinktiems tarnams, tai kas gi ir besakyti apie Marijos garbę ir laimę!

Mes galime tik silpnai vaizduoti Marijos laimės ir garbės didybę, kurios Ji tapo dalininke, Dangun paimta. Leiskime truputį mūsų vaizduotei laisvai nupiešti Marijos Dangun Ėmimo garbę.

Marija mirė. Jos nesuteptas kunas, ta gyvoji Dievo Sandoros Skrynia, guli negyva... Apaštalai stovi aplink karstą nuliudę... Iškilmingai laidoja savo ir Dievo Motiną... Bet štai trečią die-

ną Dievo galybė jungia Marijos sielą su kunu, kursai įgija garbingojo kuno privalumų... Marija keliasi iš numirusių garbinga ir šlovinga... Angelų pulkai Ją apsupa ir lydi Ją į dangų... Dangaus prieangyje pasitinka Mariją pats Viešpats Jėzus, Jos mylimiausias Sunus, danguolių minia apsuptas...

Koks džiaugsmas apima Marijos širdį!... Jėzus paėmęs Mariją už rankos veda Ją į dangaus aukštybes...

Dangaus dvasios, išvydusios šį nepaprastą reginį, stebisi ir reiškia Marijai savo pagarbą: "Kas per viena — šaukia jos iš džiaugsmo — kas per viena toji, kuri ateina iš žemės, kurią pats Viešpats veda už rankos? Ji kyla kaip aušros žvaigždė, o graži kaip mėnuo ir skaisti, kaip saulė!"

O prisiartinus prie dangaus vartų, angelai pradeda iškilmingai giedoti: "Atsiverkite, amžinieji vartai, nes įeis garbės karalienė!" (Ps. 23, 9).

Ir štai vartai atsidaro ir Marija pasijunta esanti prie sosto, nuo amžių skirto Dievo Motinai...

Švenč. Trejybė vainikuoja Dievo Tėvo mylimąją dukterį, Dievo Sunaus motiną, Šventosios Dvasios sužiedotinę... Jai uždedamas garbės vainikas ir Marija tampa apšaukta dangaus karalienė...

Nuo šio Marija įgija didžiausios garbės ir galybės. Ji pastatyta dabar tarpininke tarp Dievo ir žmonių. Ji lieka Dievo malonių dalytoja, teisingųjų motina, nusidėjėlių prieglauda, dangaus džiaugsmas ir pragaro pasibaisėjimas...

Šv. Jonas aprašo šī Marijos išaukštinimą Apreiškimo knygoje šiais žodžiais: "Ir atsidarė Dievo Bažnyčia ir buvo matyti jo įstatymo skrynias... ir pasidarė žaibai ir balsai, žemės drebėjimai ir ledai... Ir pasirodė didis ženklas ant dangaus: **Moteriškė apvilktą saule ir mėnuo po jos kojomis, o ant jos galvos vainikas dvilikos žvaigždžių.**" (Apr. 11, 19, 12, 1).

3. Ištikimybės Nuopelnas.

Kartą Jėzus mokino žmonių minias apie dangaus karalystę. Viena moteris sužavėta Jo mokslo gražumu, sušuko: "Palaimintos iščios, kurios Tave nešiojo ir palaimintos krutys, kurias žindai." Į tai Jėzus atsakė: "Dar labiaus palaiminti tie, kurie klauso Dievo žodžio ir jį pildo."

Šitais žodžiais Jėzus išsklaido klaidingą nuomonę, įsiskverbusių gal ne į vieno galvą, kad Marija esanti išaukštinta danguje vien tik dėlto, kad Ji buvo Dievo Motina.. Ne, jei Marija yra palaiminta, jei Ji šiandien yra išaukštinta ant visų sutvėrimų — tai yra ir Jos pačios nuopelnas.

Šv. Augustinas sako, kad nieko nebutų padėjusi Marijai Dievo motinystė, jei Ji nebutų labiau nešiojusi Dievą savo širdyje, negu kune.

Dievas teikia garbės savo sutvėrimui, bet ne dovanai, o tik tiems, kurie yra tai nupelnę gyvendami ant žemės.

Ir Marija pilnai yra nupelnusi savo garbę. Ji per visą savo gyvenimą buvo Dievo ištikima tarnaitė, atsidavusi Jam visiškai: savo kunu, savo siela, visa savo širdimi.

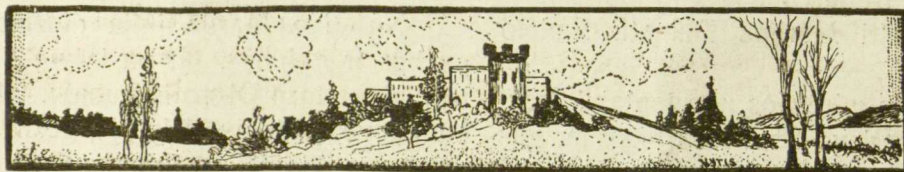
Savo kunu — skaistybėje jį pašvedama Dievui.

Savo siela — išlaikydama kuodidžiausią nuolankumą. Jai nei į galvą neatėjo, kad Ji būtų už kitus vertesnė ar geresnė. Kai Ją sveikina Angelas, Ji vieną tik žodį težino: "Štai aš Viešpaties tarnaitė!" Kuomet Ją Elzbieta garbina, Ji visą garbę kreipia į Dievą; "Tešlovina mano siela Viešpatį."

Savo širdimi — mylėdama Dievą švenčiausia ir aukščiausia meile, meile, dėl kurios Bažnyčia vadina Mariją "gražiosios meilės Motina."

Jei ir mes norime būti Marijos garbės dalininkais, eikime Marijos pėdomis. Bukime ištikimi Dievo tarnai. Jam atsidavę visa savo širdimi, siela ir kunu.

Tuomet ir mes mirties valandoje išgirsime džiuginančius žodžius: "Eikš iš Libano, mano sužadėtine, eikš iš Libano... busi apvainikuota." X.

Marijonų Kolegijos Remėjai.

NAUJAS SKYRIUS.

Vasaros metu visas draugininis veikimas paprastai sustoja. Daugiausia tuo laiku rengiami išvažiavimai ir centralinių draugijų kongresai. Tuo tarpu Kolegijos Remėjų darbas eina vis pirmyn. Štai rugpiučio mėnesio 2 d. įsisteigė naujas remėjų skyrius ir tai kolonijoje, kuri buvo ilgą laiką apleista — butent Niagara Falls, N. Y. Čion nesenai atvykus uoliam kun. J. Dakniui apmirusis gyvenimas atgijo. Netrukus ir Bernaičių Kolegijos sumanymas rado pritarėjų. Tiesa, tuo tarpu padaryta tik skyriaus užuomazga. Įsirašė tik 4 asmens. Bet reikia tikėtis, kad su laiku ši užuomazga išaugs į galingą skyrių.

Niagara Falls, N. Y. — 17 skyrius: Įsirašė šios remėjos: Jeva Zakarauskienė — \$3; Marijona Šiaulienė — \$3; Monika Pikelis — \$3; Morta Gražienė — \$3.

PRISIRAŠĖ PRIE CENTRO.

Ir vėl burelis remėjų prisirašė prie Centro. Štai jų vardai: Marija Bružienė (Chicago, Ill.) — \$3; Vik. Zarumskaitė (Chicago, Ill.) — \$3; Ona Rukienė (Gary, Ind.) — \$3; A. Petkus (Chicago, Ill.) — \$3; O. Rupsčaitė (So. Boston, Mass.) — \$3.

GARBĖS REMĖJAI.

Su džiaugsmu pranešame, kad garbės remėjų skaičius vis daugėja. Paskutiniu laiku į jų skaičių įsirašė p. p. Kiveriai iš Bayonne, N. J., įmokėdami \$100. Tariame nuoširdų dėkui naujiems garbės remėjams.

Ž I E D E L I A I

Artasaro Rumai.

Po Solomono, galingiausias ir turtingiausias karalius visam pasauly buvo Artasaras, kuris tiesioginiai kilo iš vieno tų trijų Išminčių, nuvykusių Betliejun pagarbinti Jėzų. Juos tuokart vedė šviesa naujos, neregėtos žvaigždės, kuri skyrėsi nuo visų kitų žvaigždžių, ir kuri pabrėžė šviesiai blizgantį kelią danguose.

Artasaras pafaikė, tarp kitų savo namų padavimų, tąjį apie savo protė-

vių kelionę pagarbinti pasaulio Atpirkėją, — Mesiją. Bet šisai šventasis atminimas jau ir dabar buvo benykstas ir žvaigždės kelias per mėlynąjį dangų kasdien geso ir geso žmonių atmintyje. Tokiu pat budu, tos dangiškosios žvaigždės šviesa geso ir tųjų Išminčių ainio širdyje — Išminčių, kurie buvo taip sumanus pranašavimo mene, ir kurie paliko šventi, nes prispaudė savo lūpas prie kojų naujai gimusio Jėzaus. O

kodel Artasaras negalėjo užmiršti mokinius, perduotus savo protėvių, kuomet Solomonas, Dovidas, ir šventųjų knygų autorius, apdovanotas begalinės išminties dovana, vis vien taip begėdingai nupuolė, net ligi deginimo smilkalų stabams? Kol žmogus gyvena ant šio pasaulio, jisai yra išstatytas įvairiausioms pagundoms.

Artasaras panėsi į Dovidą savo mėgimu iškilmingumo, savo noru apsitaisyti brangiaisiais, rečiaisiais, ir puikiausiais įvairiais dalykais. Laivai nešini turtą, kasdien įplaukdavo į Artasaro karalystės uostus, kupini karališkaisiais žemčiugais bei brangenybėmis.

Drobulės, baltos kaip avių vilnos; šilkiniai kaurai, išsiuvinėti mušių vaizdais; žvilgančios murmulio stovylos; auksiniai kvepalų indai, kvepinantieji orą; dubens ir taurės iš sidabro bei įvairiausių brangakmenų; tigrų odos ir strusių plunksnos, surinktos karališkuose rumuose, kurie jau buvo permaži sutalpinti tiek turto.

Bet kas gali pasotinti širdį lig jos gelmės? Artasaras Didysis, gyveno nusiminęs ir neramus. Jis mintijo statydinti kitus rumus, nes dabartinieji buvo per daug suvaržyti ir persiauri sutalpinti minią sargų, vergų, muzikų, tarnų, juokdarių, tvartininkų, ir virėjų, kurie juose gyveno. Jis pradėjo svajoti apie nepalyginamus rumus, kurie turėtų užtemdyti net ir Solomono pastatytus rumus, ėmusius tryliką metų užbaigti. Tie busimieji rumai turėtų būti paremti žalvarinėmis kolonomis, su neišmatuojama murmulio jura, apriboti lelijų žiedais.

Rumai turėtų būti toki, kurie padarytų Artasaro vardą ir jo atminimą amžinai nepražuvančiu, toki, kad vaizduotė negalėtų įsivaizduoti nieko taip šaunaus, taip džiuginančio. Kad įvykdinus visą šitą, Artasaras, atmindamas Iramą, kuris išgalvojo Solomono rumus, sušaukė gabiausius architektus visoje savo karalystėje, ir dar iš artimų tautų. Jis įsakė jiems atpiešti vaizdą tokių rumų, kokių jis geidė: erdvų, puošnių, žėrėjančių, kaip koki karališki žemčiugai. Ilgainiui architektai padarė savo planus ir įteikė juos jam. Bet nei vienas iš jų netiko Artasarui. Nei vienas iš jų neįvykino jo idealą, jo vaizduotės fantaziją negirdėtų, nepalyginamų visam pasauliui rumų.

Kuomet Artasaras buvo jau benustojęs vilties dasiekti savo tikslo, vienas senyvas, suliesėjęs žmogelis, su ilga barzda ir nužemintos išvaizdos, paprašė išklauso. Po savo ranka jis turėjo suvyniotą popierą, ant kurios jisai tvirtino esąs planas rumų, kokius karalius patvirtinsias. Išvaizda nežinomo arkitekto nepridavė daug vilties; bet skęstas žmogus griebiasi kad ir šiaudo, ir Artasaras leido senuliui išvynioti savo planą. Vos karalius įsmėgė akis į išskleistą vaizdą, tuoj suplojo rankomis ir pašoko iš džiaugsmo.

Tikrai tai buvo sapnas, išguldinėtas burtininko, kuris skaitė jojo mintis. Tos šaunios kolonos; tie kiemai su savo didžiomis baliustradomis; tos murmulio ir brangakmenių galėrijos; tos cedrinės bei pušinės lubos; tie priebučiai, kurių grindys spindėjo kaip tyras vanduo; tie sodai; tie paminkliniai fonta-

nai; tie veidrodžiai, laumių rankomis paremiami; tie kybantieji daržai; tie bokštai, iškilę debesuosna... šitas tai buvo tobuliausia. Nei joks karalius pasaulį dar nebuvo turėjęs tam lygaus. Artasaras, pamatęs viską, ištiesė savo karališkąją ranką, ir rusvas, kaip palmų medžio vaisius, pratarė:

— Pastatydink tuos rumus, kaip tu juos man užmaneį, o mokyčiausiasai žmogau! Aš tau duosiu kiek tik tu prašysi, kiek tik tau bus reikalinga. Tau aš atidarysiu savo paslėptąjį išdą ir mano rumų sklepuose rasi aukso, žemčiugų, deimantų, ir įvairiausių brangių akmenų. Su jais galėtum pastatydinti ne tiktai man rumus, bet visą miestą, su visomis trobomis, dievnamiais, ir apribuojančiomis sienomis. Bet meldžiu pasakyti man, kur tu taip ilgai slėpeisi, ir kodėl tu išrodai taip neturtingas, budamas vienok taip išmintingas ir apsišvietęs kaip kad tu esi.

— Aš nėsu išmintingas, atsakė seniukas, aš tik gyvenu atsiskyrime, maldoje ir atgailoje.

— Vienok dabar visas pasaulis pažins tave, iš paminklo, kurį tu pastatydinsi, tarė Artasaras.

Ir tuoj, vykdamas savo prižadą, karalius paliepė savo turtą pavesti senulio priežiurai. Prie to dar pavedė jam neišmatuojamą derlingos žemės plotį, su jos gąščiomis giriomis ir plačiomis upėmis, su jos šypsojančiomis lygmėmis ir ramiais ežerais.

Pagaliau, atėjo laikas kuomet karaliaus rumai turėjo būti pabaigti. Artasaras, geisdamas pamatyti užbaigtąjį

padarą, nuvyko ton apielinkėn, kur jis manė nauji rumai jau stovį.

Bet didi buvo jo nuostaba, nuožmus jo pyktis, kuomet nerado ženklų nei jokių daržų nei rumų. Vienok jisai pastebėjo, kad toji vieta, karta tyrlaukis, dabar buvo skaitlingai apgyventa, nes ištisos gentys ėjo jį pasitikti, vyrai, moters, ir vaikučiai, sveikindami jį ir laimindami jį. Bet niekur nepastebėjo jis akmenų ir medžiagos karališkųjų rumų statymui.

Tuomet Artasaras, užrustintas, įsakė atvesti architektą pas save, kad jį nuplakus ir apkruvintą pakorus ties miesto vartais, kaipo prasergėjimą melagiams. Senulis nužemintai persistatė save, suliesėjęs, bet ir mandagus kaip pirmą dieną. Kuomet karalius išbarė jį, jisai davė šitąjį stebėtiną atsakymą:

— O karaliau! rumai, kurių tu taip geidei, yra pastatyti. Jeigu tu eisi su manim vienas, aš juos tau parodysiu.

Artasaras ėjo su juo, pilnas žingeidumo, ir kartu juodu nuvyko į pailniausią ir nuošaliausią dalį tos žydrios žemės. Tuoj juodu išbrido iš tankumynų į krantą didingo naturalaus ežero, — ir čia senulis sustojo. Saulė jau leidosi: dangus išrodė raudonas, liepsnojantis, skaistus. Senulis architektas pamėmė Artasaro ranką ir pratarė jį rimtu balsu:

— O karaliau! turtus, kuriuos man pavedei, aš išėikvojau ant šių apskurusių žmonių; ant badaujančių ir trokštančių; ant tų, kurie gailavo apturėję

naujai gimusį kudikį, nes sopulingos motinos krutis nedavė jam maisto. Vienok ir šios priežastys nesulaikė manęs nuo pastatydinimo tų rumų, kurių tu taip geidei. Aš padarysiu tave taip didžiu, kad nei joks karalius visam plačiam pasauly negalės pasididžiuoti turėjęs tokius rumus kaip tu. Žiurėk... Ar nematai? Ten ir stovi jie. Tavo rumai jau ir dabar iškilę į padanges.

Artasaras žiurėjo, ir tikrai regėjo stebėtinus rumus, kylančius tarpu raudonų debesų. Nuo sidabrinų, žalvarinių kolonų, kilo skliautai paauksuoto cedro, taip sumaniai išdirbti, kad išrodė kaip jura auksinėmis bangomis. Kupolos, mėlyna spalva nudažytos, dengė visus rumus. Ilgos giedrutėlių krikš-

taų galėrijos su mozaiškomis brylomis žemčiugais išsaigstytomis, siekė į begalybę. Iš šonų, begalinėse eilėse, klestėjo įdomiausi žaliais lapais augalai ir kvietkos skaisčiausiomis raudonomis bei violetinėmis spalvomis, kurių tuoreališkiai išdavė kvapumą tučiuojau apsvaiginantį bei nuraminantį visus žmogaus jausmus. Ir Artasaras, visu tuo pagautas, priklaupė ties senelio kojomis ir pabučiavo jas. Jojo siela buvo pripildyta neapsakomu džiaugsmu.

Kucmet juodu sugrįžo iš miško, Artasaras pastebėjo su nuostaba, kad beveik išnykęs kelias tos žvaigždės, kuri vedė tuosius tris Išminčius, švietė tą naktį, kaip kokis brangių deimantų antkaklis.

K. T. V.

Katalikų Pasaulys

PALESTINA. Apaštalinis vizitatoriumi Palestinei paskirtas buvęs Katalikų Universiteto Amerikoje profesorius, kun. Pascalis Robinson, pranciškonas.

Keletą metų kun. Robinson gyvena savo Ordin'o Kolegijoje ir dirbo Šventosios Žemės Komisarijate Washingtone. Paskui buvo perkeltas Romon, kur buvo Vienuolijų, Universitetų ir Studijų kongregacijose patarėjas.

ROMA. Romos gatvekarių tarnautojų didelė grupė iš 750 asmenų dalyvavo ant laikomų šv. Tėvo mišių ir iš Jo Šventybės rankų priėmė šv. Komuniją.

Šv. Tėvas prakalbėjo į juos laike šv. Mišių, kaip visuomet turi paprotį daryti, pagyrė už jų bendradarbiavimą su Bažnyčia, kad šie Jubiliejaus Metai pavyktų geriausiai.

AMERIKA. Šv. Tėvas padovanojo Amerikai šv. Kristinos kuną. Jisai jau yra vežamas Amerikon ir bus parvežtas į Clevelando vyskupiją.

Reikia pažymėti, kad šv. Kristina yra kankinė už tikėjimą. Gyveno ji baigiantis antram šimtmečiui po Kristaus gimimo.

Jos tėvas Urbonas buvo didelis krik-

ščionių priešas. Jisai buvo teisėjas ir be pasigailėjimo žudė krikščionis. Nežiurint tėvo žiaurumo, jo jaunutė duktė Kristina tapo krikščionė. Pasižymėjo gailėstingumu. Kiek galėdama šelpė vargšus. Kuomet neteko kuo šelpti, sumušė sidabrinus tėvo dievaičius ir sidabro gabalus išdalino vargšams. Tėvas tiesiog įsiuto už tą jos darbą, kaip ji drįsusi jo dievaičius sudaužyti. Kristina atsakiusi, kad menki jo dievaičiai, jeigu maža mergaitė galinti juos sunaikinti.

Tėvas tuomet ėmėsi ją kankyti, kad ji išsižadėtų Kristaus. Nuplakė rykštėmis, liepė draskyti jos kuną galimais kabliais, apkalė į geležis ir įmetė kalėjiman. Kalėjime Kristina tapo stebuklingai iš-

gydyta. Tėvas paskaitė ją už raganą. Paliepė ją išlengvo ant ugnies kepinti ir lie-ti ant jos verdantį aliejų. Bet ir čia stebuklingu budu ji išliko gyva ir sveika. Tėvas tuomet liepė ją paskandyti, bet Angelas ją iš ežero gyvą išgelbėjo. Neįveikdamas dukters, tėvas staiga mirė. Toliau šv. Kristiną įvairiausiu budu kankino Dijonas ir jo įpėdinis Julijus. Buvo kepinama krosnyj, įmesta į gyvačių duobę, o galutinai sušaudyta vilyčiomis.

Šv. Kristinos kunas buvo palaidotas katakumbose. Šv. Tėvo Benedikto XIV laikais ji iškelta iš katakumbų ir buvo iki šiam laikui garbinama Seserų Augustijonių bažnyčioje. Dabar-gi pervežama ji į Ameriką.

Klausimai ir Atsakymai

Meteoras su Marso žmogum.

KLAUSIMAS. Skaičiau vienoje knygoje apie marsiečių atsilankymą pas mus ant žemės. Butent, apie 1894 metus, rugpiučio 3 d. tarp Oteršio, Horsela ir Okingo miestelių nukritęs meteoras nuo Marso planetos. Iš to gi meteoro išlindęs Marso gyventojas — žmogus. Su juo buvę dar ir keletas gyvačių.

Ar tiesa, kad yra buvęs toks atsitikimas? *A. Stulginskis, "Laivo" skait.*

ATSAKYMAS. Tamstos paduodama ne nuotikyje reikia atskirti du dalyku. Viena — tai meteoro nuo Marso nukriti-

mas ant žemės; antrą — tai Marso žmogaus atskridimas drauge su nukritusiu meteoru.

Del pirmo dalyko nėra jokio abejojimo, kad jis galėjo įvykti nurodytais metais ir diena. Mokslininkų patyrimais remiantis kasmet nukrinta ant žemės iš įvairių planetų nuo 70 ligi 3000 ar net ligi 4000 meteorų.

Tačiau ištikrųjų pastebėta palyginamai ne daug meteorų. Šioje šalyje (Amerikoje) pastebėta tik 1879 ir 1912 metais.

Ar 1894 m. rugpiučio 3 d. buvo nukritęs koks meteoras Tamstos nurodomoje vietoje, neteko tikrai patirti. Tai yra

visai galimas dalykas. Greičiausiai buvo tai koks nežymus meteoras, neatkreipęs ypatingos dėmes astronomų.

Del antro dalyko — butent, kad su tuo meteoru esąs drauge nukritęs Marso žmogus, tai čia reikia griežtai atsakyti *neigiamai*.

Kas skleidžia tokių žinių, nesupranta pats, kas tai yra meteoras.

Astronomų patyrimu meteoras yra tam tikra masė (ar akmens ar geležies sudėties) atskilusi nuo kurios tolimesnės planetos, kuri didžiausiu greičiu (26 milės į 1 sekundą) per baisiausio šalčio erdves nukrinta ant žemės. Kai meteoras pasiekia žemės atmosferos, tai jisai smarkiai įkaista ir sprogs. Pavyzdžiui: 19 liepos 1912 metais netoli Hollbrook, Ariz. nukrito gan didelis meteoras, turėjęs 481 svarų svorio. Bet pasiekęs žemę jisai sprogo ir suskilo į 14,000 smulkių gabalėlių. Didžiausia skeveldra svėrė tik 14 svarų.

Iš šito Tamsta gali spręsti, ko vertas yra pasakojimas, kad kažin koksai Marso žmogus buvęs nukritęs drauge su meteoru.

Pirmiausia, tariamas žmogus ar kitas koks gyvunas lėkdamas su meteoru per visišką šalčio erdves, būtų be jokio abejojimo sušalęs. O antra, jei būtų ir nesušalęs, tai vis tiek, pasiekęs žemės atmosferą, būtų sudegęs nuo didžiausios kaitros; o meteoru sproginimas būtų jį į mažiausius gabalėlius sudraskęs.

Tai gi sakyti, kad iš nukritusio meteoru išlindęs koksai ten Marso žmogus, dargi su gyvatėmis, yra tuščias tautizmas.

Šokiai.

KLAUSIMAS. Turiu didelio palinkimo šokti. Bet kartą mano draugė pasakė, buk šokiai yra Bažnyčios draudžiami. Prašau paaiškinti, ar ištikrųjų šokti yra nuodėmė? *“Laivo” skait. A. B.*

ATSAKYMAS. Šokiai yra pasilinksminimas. Šokiai, kaip šokiai, nėra paskuti mėš rūšies pasilinksminimas. Bet yra įvairių šokių. Jei šokant daroma kokie nepadorūs judėdžiai, dasilytėjimai, jei per tai žmoguje žadinama gyvuliškieji instinktai — be abejo tokie šokiai yra nedoras daktas. Ir jų nevalia šokti.

Bet jei šokiai yra padonūs, nepiktinantieji kitus — tai jie nėra jokio įstatymo draudžiami.

Čia reikia pastebėti vienas dalykas. Šokių visa blogybė glūdi paprastai pavojuje, kuris grėšia jaunimui šokant, butent kits kitą papiktinti, sukelti gyvuliškus instinktus. Ir tas pavojus auga atsižvelgiant į aplinkybes, kuriose šokiai atliekami. Jei šokama be jokios vyresniųjų kontrolės, jei šokių pasilinksminime dar vartojami svaigalai, jei šokiai ilgai tęsiami iki vėlybai nakčiai — tai reikia stačiai stebuklo, kad šokiai neatsilieptų blogai į jaunųjų dorą.

Mūsų nuomone viešieji šokiai, kuriuose už pinigą gali dalyvauti ir žemiausios doros asmens, nėra niekuomet be didelio pavojaus jaunimui. Kas kita reikia pasakyti apie šokius, rengiamus šeimyniškame ratelyje, kur susieina tėvučiai, giminės, artimi pažįstami. Tokiose aplinkybėse šokiai gali būti tikrai geras ir malonus pasilinksminimas.

Lietuvos Žinios

Atvažiuo anglų geografus. Liepos mėnesio pradžioje Kaunan atvažiuo Anglų karališkiosios geografų draugijos narys p. Lampson su žmona susipažinti su mūsų kraštu, jo istorine praeitimi. Tuo reikalu jis lankysis įvairiose provincijos vietose, rinkdamas medžiagą ir fotografuodamas. Grįžęs Anglijon ketina važinėti su paskaitomis ir jų metu rodyti krašto vaizdus.

Gyventojų mirtingumas. Statistikos daviniais, pereiniais metais mirė Lietuvoje, be Klaipėdos krašto 33,116 žmonių. Daugiausia mirė džiova.

Popieriaus gamyba ir naudojimas. Popieriaus rinkos centras yra Kaune. Čia yra apie 8 urmo firmų, parduodančių popierių iš sandėlio. Laikraštinio popieriaus suvartojama iki 50 tonų per mėnesį. Šis popieriaus įvežamas be maito, didžiujoj iš Vokietijos, nes kitų kraštų popieriaus fabrikai neduoda urmininkams kredito. Šito popieriaus kaina nuo 1 lito 50 centų. Viniojimas, gelsvos spalvos popierius gaminamas Klaipėdoj Celulozos fabrikuos, kurie pilnai aprupina juomi Lietuvos rinką. Pilką kartoną, lapais, įvairių rušių, gamina 6 fabrikai. Jie pilnai patenkina vietos reikalavimus ir dar nemaža išveža užsienin. Baltas kartonas dar iš Vokietijos gabenamas, nes vietos fabrikai dėl techniškų priežasčių jo negamina. Plono, gilzinio tabako fabrikai sunaudoja apie 20 vagonų per metus.

Baldų gamyba. Lietuvoj veikia keliolika baldų fabrikų ir po keliasdešimt didesniųjų ir mažesniųjų dirbtuvių, kuriose bendrai dirba apie 150 darbininkų. Jonavos miestelis baldų gamyboj vaidina svarbų vaidmenį, nes ten didžiama gyventojų verčiasi vien iš šio amato. Daugiausia dirbama pigesnieji baldai. Parduodant praktikuojamas vekselinis kreditas ir išmokėjimo pobūdžio pardavimas. Baldų sezonas prieš didesnes metines šventes. Per me-

tus Lietuvoj parduodama baldų maždaug už pustrėčio milijono litų.

Jurinininkai vyks užsienin praktikuotis. Susisiekimo minist. mano siųsti 16 jurininkų mokyklos auklėtinių užsienin praktikuotis.

Atvažiuo iš Vilniaus 20 našlaičių. Nesenai iš Vilniaus į Kauną atvažiuo 20 vaikučių, lydimų kun. Beiliausko. Vaikai kilę iš Lietuvos ir grąžinami jų giminėms.

Klaipėdos Seimelio rinkimai. Šio seimelio rinkimų įstatymas jau paskelbtas Vyriausybės žiniuose. Atsiklausus Klaipėdos krašto savivaldybių, kada patogesnis laikas rinkimams, gauta atsakymas, kad be nuoskaudos lauko darbams ir patiems rinkimams pageidaujama rinkimai rudenį.

Šių metų derlius Lietuvoje numatomas daug geresnis negu pernai. Sprendžiant iš paskutiniųjų statistikos davinių, rugių šiais metais bus prikulta dviems milijonais su viršum centnerių daugiau, negu pernai; avių ir kviečių numatoma taip pat daug daugiau, o bulvių ir žirnių — dviem milijonais su viršum. Imant domėn viso pasaulio derlių, reikia spręsti, kad duona Lietuvoje ir šiais metais neatpigs.

Kariuomenės manevrai. Aukštesnieji karininkų kursai suruošė Kauno apylinkėse prie ketvirto forto liepos 13 parodomuosius manevrus. Dalyvavo krašto aps. min. pulk. Daukantas, kariuomenės vadas gen. Žukauskas, krašto aps. vice-ministeris majoras Papečkys ir daug kitų svečių.

Mirė generolas Stanaitis. Buvęs kariuomenės vadas generolas Juozas Stanaitis mirė Kaune šio mėn. 13 d.

Valstybės spaustuvės nauji rumai Kaune. Daukanto ir Gedimino gatvės kampe jau užbaigti dideli namai, erdvus, patogus ir moderniškausiai įrengti: yra vandentraukis, centra-

linis šildymas, liftas. Be daugelio spaustuvei paskirtųjų kambarių, tuose namuose bus spaustuvės direktoriaus ir "Lietuvos" redaktoriaus butas. "Lietuvos" redakcijai, administracijai ir ekspedicijai naujuose namuose taip pat skiriama butai.

Šiuo laiku į spaustuvės rūmus vežama daug naujų spaustuvės mašinų. Spaustuvės atidarymas bus dar už kokio 1-2 mėnesių. Namų statymas apsiėjo 2.750.000.

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

J. M. Kun. M. Cybeliui: — Nuoširdžiai dėkojam už raštus. Straipsnis taps kitam "Laivo" numeryje. Prašome ir toliau mus neužmiršti.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jie jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrasi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrasi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

"Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių aigų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str., Chicago, Ill.
Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus,
Pasekmingai siunčiam pingus ir
Parduotam Laivakortes.